การศึกษาหาระดับแฮปโตโกลบินใน เลือดคนไทยปกติ และในผู้ป่วยโรค เมืองร้อนบางชนิด

นางอุมา กิติยานี

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา เภสัชศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชา เภสัชวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

W. A. best

006678

STUDIES ON THE SERUM HAPTOGLOBIN LEVEL IN THAI BLOOD DONORS AND IN PATIENTS WITH SOME TROPICAL DISEASES

MRS. UMA KITTIYANEE

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Pharmacy

Department of Pharmacology

Graduate School

Chulalongkorn University

1976

Accepted by the Graduate School, Chulalongkorn University in partial fulfilment of the requirements for the Degree of Master of Science in Pharmacy.

Kiris Crochadomol.

Dean of the Graduate School

Thesis Committee :

X. Lengsiting. Chairman

Psidhi Sudhi- aromna

Plengvidhya, P.

Ardraí Arvavilai

Sout Arreland

Thesis Supervisor : Dr.Suvit Areekul

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาหาระดับแฮปโตโกลบินในเลือดคนไทยปกติ

และผู้ป่วยโรค เมืองสอนบางชนิด

ชื่อ

นางอุมา กิติยานี

ปีการศึกษา

මඳීමේ

บทคัดย่อ

แฮปโตโกลบินเป็นโปรตีนชนิดหนึ่งคือ แอลฟา-๒-โกลบูลิน ซึ่งสามารถจับกับ

ฮีโมโกลบิน ทั้งในร่างกายและในหลอดทดลอง เป็นแฮปโตโกลบิน-ฮีโมโกลบินคอมเพลกซ์

สารนี้จะหายไปจากพลาสมาได้เร็วกว่าฮีโมโกลบินอิสระ ฉะนั้นในรายที่มีการแตกทำลายเม็ด
เลือดแดง จะมีแฮปโตโกลบินในเลือดน้อยลง ระดับแฮปโตโกลบินในเลือดจะสูงขึ้นในโรคที่

มีการอักเสบและการทำลายของเนื้อเยื่อ ในมางตรงกันข้าม ระดับแฮปโตโกลบินจะต่ำกว่า

ปกติในโรคที่มีการแตกทำลายของเม็ดเลือดแดงภายในหลอดเลือด, ภาวะโลหิตจางแบบ
เพอร์นิเซียส (Pernicious anaemia) และภาวะเซลล์ของตับถูกทำลาย

ขนิดของแฮปโตโกลบินใน เซรุ่มนี้มีความสำคัญทางกรรมพันธุ์ เป็นอย่างมาก
ยกตัวอย่างเช่น แฮปโตโกลบิน-โอ ซึ่งเกิดจากการมีแฮปโตโกลบินในเลือดน้อยหรือไม่มีเลยนี้
อาจพบได้ในผู้ป่วยที่มีการแตกทำลายของเม็ด เลือดแดงในหลอดเลือด การศึกษานี้มีความมุ่งหมาย
ที่จะตรวจหาชนิดและวัดระดับของแฮปโตโกลบินในหญิงมีครรภ์, ผู้ป่วยโรคไข้จับสั่น, พยาธิ
ปากขอ, ฝีบิดในดับ, พยาธิใบไม้ในดับ, ดับโต, เนื้องอกในดับ, ดับแข็ง, ดับอักเสบ,มะเร็ง
ของตับ, และโรคดีซ่านเนื่องจากการอุดดันของท่อน้ำดี เปรียบเทียบกับค่ำในคนไทยปกติ

การตรวจหาชนิดและวัดระดับของแฮปโตโกลบินในเซรุ่มใช้วิธีอีเลคโตรโฟเรซีส
บนสตาร์ซเจล (Starch-gel electrophoresis) และวัดสีที่เกิดจากความสามารถในการ
เพอร์ออกซิเคตีฟ (Peroxidative activity) ของสารรวมระหว่างแฮปโตโกลบินกับ
ฮีโมโกลบินตามลำดับ

ในการศึกษานี้ ได้ทำการตรวจหาชนิดและวัดระดับของแฮปโตโกลบินในเซรุ่ม

ขยงผู้บริจาคโลหิตชาวไทย ๒๑๓ คน พบว่าค่ำ เฉลี่ย + ค่ำ เปี่ยง เบนมาตรฐานของระดับแฮปโตโกลบิน ๔๘.๒๘ + ๒๗.๑๗ มิลลิกรัม เปอร์ เซนต์ (ค่ำระหว่าง ๔๐.๐ - ๑๖๘.๐) ไม่มีความแตกต่ำงกัน อย่ำงมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างค่ำ เฉลี่ยของชายและหญิง ผลที่ได้นี้ เป็นไปในทำนอง เดียวกัน กับผลที่มีผู้อื่นรายงานไว้แล้ว

คำเฉลี่ย + กำเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแฮปโตโกลบินในเซลุ่มของหญิงมี
ครรภ์ ๒๒๐ คน(๕๕ ๕๐ + ๓๑ ๕๒ มิลลิกรัมเปอร์เซนต์) นั้นต่ำกว่าคำเฉลี่ยในหญิงปกติ
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในหญิงมีครรภ์มีระดับอีสโตรเจนสูง และมีการเจือจางของเลือดเกิดขึ้นจากผลของการตั้งครรภ์

คำเฉลี่ย ± คำเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแฮปโตโกลบินในเซรุ่มของผู้ป่วย โรคพยาธิปากของ๗ คน (๗๕๐๙๐ ± ๓๖๐๕๓ มิลลิกรัมเปอร์เซนต์) ก็ต่ำกว่าคนปกติ (P < ๐๐๐๑)ซึ่ง อาจเป็นผลมาจากการเสียเลือดและพลาสม่ำในทางเดินอาหารเพราะพยาธินี้

ค่าเฉลี่ย + ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานของระดับแฮปโตโกลบินในเซรุ่มของผู้ป่วย
โรคไข้จับสั่น๑๕๖ คน(๒๙.๖๐ + ๓๑.๕๙ มิลลิกรัมเปอร์เซนต์) ต่ำกว่าของคนปกติเซ่นกัน (P८๐.๐๑)
เนื่องจากมีการแตกทำลายของเม็คเลือดแดงในหลอคเลือดเพิ่มขึ้นเพราะเชื้อไข้จับสั่น มีแฮปโต โกลบิน-โอ ในผู้ป่วย ๕๓ คนจาก ๑๖๖ คน ที่เป็นโรคไข้จับสั่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระดับแฮปโต
โกลบินในเซรุ่มลดลงเนื่องจากมีการแตกทำลายของเม็คเลือดแดงมากเกินไปในหลอดเลือด

ได้ทำการวัดระดับแฮปโตโกลบินในผู้ป่วยโรคพยาธิใบไม้ในดับ ๕ คน โรคฝีบิด ในดับ ๑๓ คน โรคตับโต ๑๑ คน อาการดีซ่านเนื่องจากการอุดตันของท่อน้ำดี ๘ คน โรคตับแข็ง ๑๒ คน โรคตับอักเสบ ๗๑ คน โรคมะเร็งของตับ ๕ คน และโรคเนื้องอกในตับ ๖ คน คำเฉลี่ยของระดับแฮปโตโกลบินในผู้ป่วยเหล่านี้ต่ำกว่าคำเฉลี่ยในคนมกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มีการทำลายเซลล์ของตับ ซึ่งทำหน้าที่ในการสร้างเซรุ่มโปรตีนต่าง ๆ รวมทั้งแฮปโตโกลบินด้วย ผู้ป่วยทั้งหมดนี้มีการกระจายของชนิดของแฮปโตโกลบินในเซรุ่มเหมือนกับการกระจายที่พบใน คนปกติ

Thesis title: : Studies on the serum haptoglobin level in Thai blood

donors and in patients with some tropical diseases.

Name: Mrs. Uma Kittiyanee

Academic Year: 1975

ABSTRACT

Haptoglobin is the alpha-2-globulin which specifically combines with haemoglobin both in vivo and in vitro. The haptoglobin-haemoglobin complex is cleared from the plasma much more rapidly than free haemoglobin, so that marked hypohaptoglobinaemia is a concomittant of haemolysis. It has been demonstrated that the haptoglobin levels were elevated in a wide variety of inflammatory diseases of tissue destruction. On the other hand, a decreased serum haptoglobin level has been found in intravascular haemolysis, pernicious anaemia and liver cell failure.

The phenotypes of serum haptoglobin is also a genetical importance. Hp O which designated ahaptoglobinaemia or hypohaptoglobinaemia has been demonstrated in patients with intravascular haemolysis. The object of the present work is to determine the serum haptoglobin phenotypes and levels in pregnant women, patients with malaria, hookworm, amoebic liver abscess, opisthorchiasis, hepatomegaly, hepatoma, cirrhosis, infectious hepatitis, carcinoma of the liver and obstructive jaundice.

The phenotypes and the level of serum haptoglobin were determined by a starch gel electrophoresis and a colorimetric method based on the activity of the haptoglobin-haemoglobin complex respectively.

Serum haptoglobin phenotypes and levels were determined in 213 Thai blood donors. A mean value \$\frac{1}{2}\$ S.D. of serum haptoglobin levels were found to be 88.29 ± 27.17 mg% (range 40.0-168.0 mg%). There was no statistically significant difference between a mean value of male subjects and female subjects. These results were in accordance with data reported by other authors.

Serum haptoglobin levels in 220 pregnant women (54.50 \pm 31.52 mg%) were found to be lower than those of the non-pregnant women (P < 0.01). This could be possibly due to the increase plasma estrogen level and haemodilution effect in pregnant women.

Serum haptoglobin levels in patients with hookworm infection (74.90 \pm 39.53 mg%) were also lower than those of the normal (P < 0.01) which may be due to the increased blood and plasma loss through the gastro-intestinal tract.

The haptoglobin levels in the serum of patients with malaria infection (29.60 \pm 31.59 mg%) were also lower than those of the normal subjects (P < 0.01) which was due to the increased intravascular haemolysis caused by malarial parasites. Hp O was observed in 53 out of 166 patients with malaria infection which indicated hypohaptoglobinaemia due to excessive intravascular haemolysis.

Serum haptoglobin levels were determined in 5 patients with opisthorchiasis, 13 patients with amoebic liver abscess, 11 patients with hepatomegaly, 8 patients with obstructive jaundice, 12 patients with cirrhosis, 71 patients with infectious hepatitis, 5 patients with carcinoma of the liver and 6 patients with hepatoma. The mean value of serum haptoglobin levels in these patients were lower than those of the normal subjects. These could possibly due to the damage of hepatic cells which were responsible for synthesis of serum proteins including haptoglobin. All these patients had the frequency distribution of serum haptoglobin phenotypes similar to that of the normal subjects.

ACKNOW LEDGEMENTS

I wish to express my sincere gratitude and thank to Assistant Prof. Dr. Suvit Areekul, Head Department of Tropical Fadioisotopes, Faculty of Tropical Medicine, Mahidol University, for his supervision, keen interest, guidance and encouragement during the course of this study.

I am indebted to Professor Chamlong Harinasuta, Dean of the Faculty of Tropical Medicine, Mahidol University, for his providing me the opportunity and means to carry out this work.

I also want to remember with my sincere thank to the staffs of the Department of Tropical Radioisotopes for their cooperation, particularly to Mrs. Kanokwan Ukoskit for her technical assistance.

My appreciation is expressed to Assistant Prof.Dr.

Pricha Charoenlarp, Department of Clinical Tropical Medicine for kindly giving me the access to the electrophoresis apparatus, and also to every members of this department, especially to Mr. Tian Pholpodhhi, who without his valuable assistance this thesis would not have been possible.

I also would kike to acknowledge Mrs. Duangmarn
Tangprasert for her helpful assistance and advice concerning
the technique on the beginning of this study.

My gratitude is extended to Professor Captain
Pishidhi Sudhi-Aromna R.T.N., Dean of the Faculty of
Pharmaceutical Sciences, Chulalongkorn University, for his
support.

My appreciation is due to the members of the Department of Obstetric and Gynaecology, Siriraj Hospital, Bangkok; Dr. Vichien Panitchob, Hospital of Vachiralongkorn Dam, Tamaung, Kanchanaburi; and Dr. Poonsakdi Kittiyanee, Thai Police Medical Hospital, Bangkok.

LIST OF ABBREVIATIONS

Hb Haemoglobin

Hp Haptoglobin

L Litre

M Molar

Normal Normal

S.D. Standard deviation

CONTENTS

		10.00	Page
ТНАІ	AR	STRACT	iv
		ABSTRACT	vi
ACKI	MOM	LEDGEMENTS	ix
		ABBR EVIATIONS	хi
		TABLES	xiv
		FIGURES	
CHAI			AVI
CHAI	7 1 2		
	1.	INTRODUCTION	1
		The sub-types of haptoglobin	8
		Estimation of serum haptoglobin	13
		The object of the present study	16
	2.	MATERIALS AND METHODS	
		Subjects	17
		Methods	
		Determination of haptoglobin phenotypes	18
		Determinination of serum haptoglobin	
		level	28
	3.	RESULTS	
		Normal subjects	34
		Pregnant women	
		Patients with hookworm infection	42
		Patients with malaria infection	44
		Patients with opisthorchiasis	45
		Patients with amoebic liver abscess	47
		Patients with other liver diseases	48

		CONTENTS (Cont.)	Page
	4.	DISCUSSION	52
	5.	CONCLUSION	62
RE	FER	ENCES	64
VI	ra .		76

LIST OF TABLES

Table		Page
1.	The distribution of haptoglobin types in the	
	normal subjects	34
2.	Serum haptoglobin levels (mg%) in normal	
	subjects	35
3.	Serum haptoglobin levels in normal subjects	36
4.	The distribution of haptoglobin types in the	
	pregnant and non-pregnant women	39
5.	Serum haptoglobin levels (mg%) in the pregnant	
	and non-pregnant women	40
6.	The distribution of haptoglobin types in	
	patients with hookworm infection	42
7.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	
	with hookworm infection	43
8.	The distribution of haptoglobin types in	
	patients with malaria infection	44
9.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	
	with malaria infection	45
10.	The distribution of haptoglobin types in	
	patients with liver diseases	46
11.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	10
	with opisthorchiasis	47
12.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	2.1
	with amoebic liver abscess	48
13.		40
13.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	
	with amoebic liver abscess	49
14.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	
	with obstructive jaundice	49

LIST OF TABLE (Cont.)

Table		Page
15.	Serum haptoglobin levels (mg%) in	
	patients with cirrhosis	50
16.	Serum haptoglobin levels (mg%) in	
	patients with infectious hepatitis	50
17.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	
	with carcinoma of the liver	51
18.	Serum haptoglobin levels (mg%) in patients	
	with hepatoma	51
19.	The distribution of haptoglobin types in some	
	groups of Asian population	53

LIST OF FIGURES

Figure		Page
1.	Electrophoretic pattern of haemoglobin-	
	haptoglobin complex	5
2.	General layout of the electrophoresis apparatus	20
3.	Gel tray and spacer	24
4.	Levelling table and gel slicer	27
5.	Calibration graph for estimation of haptoglobin	
	concentration	32
6.	The frequency distribution of serum haptoglobin	
	levels in 159 normal males	37
7.	The frequency distribution of serum haptoglobin	
	levels in 79 normal females	38
8.	The frequency distribution of serum haptoglobin	
	levels in 220 pregnant women	41